

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
און בן פלת אשתו הצילתו	רב:											◊	קט:
אמרה ליה: מאי נפקא לך מינה? אי מר רבה - אנת תלמידא, ואי מר רבה - אנת תלמידא.												○	קט:
אמר לה: מאי אעביד, הואי בעצה, ואשתבעי לי בהדייהו												○	קט:
אמרה ליה: ידענא דכולה כנישתא קדישתא נינהו, דכתיב (במדבר ט"ז) כי כל העדה כלם קדשים.												○	קט:
אמרה ליה: תוב, דאנא מצילנא לך.												○	קט:
אשקיתיה חמרא, ואריותיה, ואגניתיה גואי, אותבה על בבא, וסרתה למזיה, כל דאתא חזיה, הדר.												○	קט:
אדהכי והכי אבלעו להו.												○	קי.
איתתיה דקרח אמרה ליה: חזי מאי קעביד משה איהו הוה מלכא, לאחווה שוויה כהנא רבא, לבני אחוהי שוינהו סגני דכהנא, אי אתיא תרומה - אמר תיהוי לכהן, אי אתו מעשר דשקילתו אתון - אמר הבו חד מעשרה לכהן, ועוד דגייזו ליה למזיכו ומיטלל לכו כי כופתא, עינא ירב במזיכו.												○	קי.
אמר לה: הא איהו נמי קא עביד												○	קי.
אמרה ליה: כיון דכולהו רבותא דידיה, אמר איהו נמי (שופטים ט"ז) תמת נפשי עם פלשתים.												○	קי.
ועוד: דקאמר לכו עבדיתו תכלתא, אי סלקא דעתך תכלתא השיבא מצוה - אפיק גלימי דתכלתא וכסינהו לכולהו מתיבתך												○	קי.
היינו דכתיב (משלי י"ד) חכמות נשים בנתה ביתה - זו אשתו של און בן פלת, ואולת בידה התרסנה - זו אשתו של קרח.												■	קי.
(במדבר ט"ז) ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים - מיוחדים שבעדה, קראי מועד - שהיו יודעים לעבר שנים ולקבוע חדשים, אנשי שם - שהיה להם שם בכל העולם.												■	קי.
(במדבר ט"ז) וישמע משה ויפל על פניו												■	קי.
מה שמועה שמע?												^	קי.
שחשדוהו מאשת איש, שנאמר (תהלים ק"ו) ויקנאו למשה במחנה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											!	קי.
מלמד שכל אחד ואחד קנא את אשתו ממשה, שנאמר (שמות ל"ג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה.	רבי שמואל בר יצחק:											■	קי.
(במדבר ט"ז) ויקם משה וילך אל דתן ואבירים												■	קי.
מכאן שאין מחזיקין במחלוקת	ריש לקיש:											■	קי.
כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר (במדבר י"ז) ולא יהיה כקרח וכעדתו.	דאמר רב:											■ ■	קי.
ראוי ליצטרע, כתיב הכא ביד משה לו, וכתיב התם (שמות ד') ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך.	רב אשי:											■	קי.
כל החולק על מלכות בית דוד - ראוי להכישו נחש. כתיב הכא (מלכים א' א') ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזולת, וכתיב התם (דברים ל"ב) עם חמת זחלי עפר.	רבי יוסי:											■	קי.
כל החולק על רבו כחולק על השכינה, שנאמר (במדבר כ"ו) בהצתם על ה'.	רב חסדא:											■	קי.
כל העושה מריבה עם רבו כעושה עם שכינה, שנאמר (במדבר כ') המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה'.	רבי חמא ברבי חנינא:											■	קי.
כל המתרעם על רבו כאילו מתרעם על השכינה, שנאמר (שמות ט"ז) לא עלינו תלנתיכם כי על ה'.	רבי חנינא בר פפא:											■	קי.
כל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר שכינה, שנאמר (במדבר כ"א) וידבר העם באלהים ובמשה.	רבי אבהו:											■	קי.
(קהלת ה') עשר שמור לבעליו לרעתו, אמר ריש לקיש: זה עושרו של קרח.	[ריש לקיש]											■	קי.
(דברים י"א) ואת כל היקום אשר ברגליהם, אמר רבי אלעזר: זה ממונו של אדם, שמעמידו על רגליו.	[רבי אלעזר]											■	קי.

<p>disputants- חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>⚡ קושיא- challenge</p> <p>^ שאלה- question</p> <p>! תירוץ- answer</p> <p>■ ראיה- proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קט
משוי שלש מאות פרדות לבנות היו מפתחות של בית גנזיו של קרה, וכולהו אקלידי וקילפי דגילדא.	רבי לוי:												ק.
שלש מטמוניות הטמין יוסף במצרים, אחת נתגלתה לקרה, ואחת נתגלתה לאנטונינוס בן אסירוס, ואחת גנוזה לצדיקים לעתיד לבוא.	רבי חמא ברבי חנינא:												ק.
קרה לא מן הבלועים ולא מן השרופין. לא מן הבלועין - דכתיב (במדבר ט"ז) ואת כל האדם אשר לקרה - ולא קרה, ולא מן השרופין - דכתיב (במדבר כ"ו) באכל האש את חמשים ומאתים איש - ולא קרה.	ואמר רבי יוחנן:												ק.
קרה מן השרופין, ומן הבלועין. מן הבלועים - דכתיב (במדבר כ"ו) ותבלע אתם ואת קרה, מן השרופין דכתיב (במדבר ט"ז) ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש וקרה בהדייהו.	במתניתא תנא:												ק.
מאי דכתיב (חבקוק ג') שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו, מלמד שעלו שמש וירח ליבול, אמרו לפניו: רבונו של עולם: אם אתה עושה דין לבן עמרם - נצא, ואם לאו - לא נצא עד שזרק בהם חצים, אמר להן: בכבודי - לא מחיתם, בכבוד בשר ודם מחיתם והאידינא לא נפקי עד דמחו להו.	רבא:												ק.
מאי דכתיב (במדבר ט"ז) ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: אם בריאה גיהנם מוטב, ואם לאו יברא ה'. למאי? אילימא למבריה ממש, והא (קהלת א') אין כל חדש תחת השמש, אלא לקרובי פיתחא.	דרש רבא:												ק.
(במדבר כ"ו) ובני קרה לא מתו													ק.
מקום נתבצר להם בגיהנם, וישבו עליו ואמרו שירה.	תנא, משום רבינו אמרו:												ק.
זימנא חדא הוה קאזלינא באורחא, אמר לי ההוא טייעא: תא ואחו לך בלועי דקרה.	רבה בר בר חנה:												ק.
אזיל חזא תרי בועי דהוה קא נפק קיטרא מנייהו. שקל גבבא דעמרא, אמישיה מיא, ואותביה בריש רומחיה ואחלפיה התם, איחרך.													ק.
אמר לי: אציית מה שמעת.													ק.
ושמעית דהוו קאמרי הכי: משה ותורתו אמת, והן בדאים.													ק.
אמר ליה: כל תלתין יומין מהדרא להו גיהנם כבשר בתוך קלחת, ואמרי הכי: משה ותורתו אמת והן בדאים.													ק.
דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא וכו'.													ק.
דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (במדבר י"ז) במדבר הזה יתמו ושם יתמו. יתמו - בעולם הזה, ושם יתמו - בעולם הבא. ואמר (תהלים צ"ה) אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי, דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]												ק.
באין הן לעולם הבא, שנאמר (תהלים ג') אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח, אלא מה אני מקיים אשר נשבעתי באפי - באפי נשבעתי, וחזורני בי.	רבי אליעזר:												ק.
לא נאמר פסוק זה אלא כנגד דורות הבאים אספו לי חסידי - אלו צדיקים שבכל דור ודור, כרתי בריתי - אלו חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמן לתוך כבש האש, עלי זבח - אלו רבי עקיבא וחביריו שמסרו עצמן לשחיטה על דברי תורה.	רבי יהושע בן קרחה:												ק.
באים הן לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו ל"ה) ופדויי ה' ישכון ובאו ציון ברנה.	רבי שמעון בן מנסיא:												ק.
שבקה רבי עקיבא לחסידותיה, שנאמר (ירמיהו ב') הלך וקראת באזני ירושלים לאמר זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. ומה אחרים באים בזכותם - הם עצמן לא כל שכן?	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												ק.
עשרת השבטים אינן עתידין לחזור, שנאמר (דברים כ"ט) וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה, מה היום הולך ואינו חוזר - אף הם הולכים ואינן חוזרים, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]												ק.
כיום הזה מה יום מאפיל ומאיר - אף עשרת השבטים שאפילה להן, כך עתידה להאיר להם.	רבי אליעזר:												ק.
עשרת השבטים אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (דברים כ"ט) ויתשם ה' מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול. ויתשם ה' מעל אדמתם - בעולם הזה, וישלכם אל ארץ אחרת - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]												ק.
אם מעשיהם כיום הזה - אינן חוזרין, ואם לאו - חוזרין.	רבי שמעון בן יהודה אשכנזי כפר עכו אומר משום רבי יוחנן:												ק.
באים הם לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו כ"ז) ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'.	רבי:												ק.
שבקה רבי עקיבא לחסידותיה, שנאמר (ירמיהו ג') הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משובה ישראל נאם ה' ולא אפיל פני ככם כי חסיד אני נאם ה' לא אטור לעולם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												ק.
מאי חסידותיה?													ק.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קטני בני רשעי ישראל אין באין לעולם הבא, שנאמר (מלאכי ג') כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף. שרש - בעולם הזה, וענף - לעולם הבא, דברי רבן גמליאל.	דתניא: [רבן גמליאל]											◊
באים הם לעולם הבא, שנאמר (תהלים קט"ז) שמר פתאים ה', שכן קורין בכרכי הים לינוקא פתיא. ואומר (דניאל ד') גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו. ואלא מה אני מקיים לא יעזב להם שרש וענף? שלא יניח להם לא מצוה ולא שיורי מצוה. דבר אחר: שרש - זו נשמה, וענף - זה הגוף.	רבי עקיבא:											◊
אבל קטני בני רשעי אומות העולם - דברי הכל אין באין לעולם הבא.	[דברי הכל]											◊
ורבן גמליאל נפקא ליה (ישעיהו כ"ו) מותאבד כל זכר למו.	[רבן גמליאל]											◊
קטן מאימתי בא לעולם הבא?	אתמר:											◊
משעה שנולד	חד: [רבי חייא/רבי שמעון]											◊
משעה שסיפר.	וחד: [רבי חייא/רבי שמעון]											◊
מאן דאמר משעה שנולד - שנאמר (תהלים כ"ב) יבא ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה.												◊
ומאן דאמר משעה שסיפר - דכתיב (תהלים כ"ב) זרע יעבדנו יספר לה' לדור.												◊
משעה שנזרע, דכתיב זרע יעבדנו.	אתמר, רבינא:											◊
משעה שנימול, דכתיב (תהלים פ"ח) עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה.	רבי נחמן בר יצחק:											◊
משעה שיאמר אמן, שנאמר (ישעיהו כ"ו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים, אל תקרי שמר אמנים, אלא שאומר אמן.	תנא משום רבי מאיר:											◊
מאי אמן?												◊
אל מלך נאמן.	רבי חנינא:											◊
(ישעיהו ה') לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק, אמר ריש לקיש: למי שמשיר אפילו חוק אחד.	[ריש לקיש]											◊
לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אפילו לא למד אלא חוק אחד	רבי יוחנן:											◊
(זכריה י"ג) והיה בכל הארץ נאם ה' פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית יותר בה. אמר ריש לקיש: שלישי של שם.	[ריש לקיש]											◊
לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אפילו שלישי של נח.	אמר ליה רבי יוחנן:											◊
(ירמיהו ג') כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה, אמר ריש לקיש: דברים ככתבן.	[ריש לקיש]											◊
לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא, אחד מעיר מזכה כל העיר כולה, ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה כולה.	אמר ליה רבי יוחנן:											◊
יתיב רב כהנא קמיה דרב, ויתיב וקאמר: דברים ככתבן.	[רב כהנא]											◊
לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אחד מעיר מזכה כל העיר, ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה.	אמר ליה רב:											◊
חזייה דהוה קא חייף רישיה, וסליק ויתיב קמיה דרב.	[רב כהנא]											◊
(איוב כ"ח) ולא תמצא בארץ החיים	אמר ליה: [רב]											◊
מילט קא לייטת לי?	אמר ליה: [רב כהנא]											◊
קרא קאמינא, לא תמצא תורה במי שמחיה עצמו עליה.	אמר ליה: [רב]											◊
נאמר (שמות ו') ולקחתי אתכם לי לעם ונאמר והבאתי אתכם, מקיש יציאתן ממצרים לביאתן לארץ, מה ביאתן לארץ - שנים מששים ריבוא אף יציאתן ממצרים - שנים מששים ריבוא.	תניא, רב סימאי:											◊
וכן לימות המשיח, שנאמר (הושע ב') ונתנה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים.	רבא:											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
פעם אחת נכנסתי לאלכסנדריא של מצרים, מצאתי זקן אחד, ואמר לי: בא ואראך מה עשו אבותי לאבותיך: מהם טבעו בים, מהם הרגו בחרב, מהם מעכו בבנין.	תניא, אמר רבי אלעזר ברבי יוסי:											קיא
ועל דבר זה נענש משה רבינו, שנאמר (שמות ה') ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה.												קיא
אמר לו הקדוש ברוך הוא: חבל על דאבדין ולא משתכחין הרי כמה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי, ולא הרהרו על מדותי, ולא אמרו לי מה שמך.												קיא
אמרתי לאברהם (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארחה ולרחבה כי לך אתננה, בקש מקום לקבור את שרה - ולא מצא, עד שקנה בארבע מאות שקל כסף, ולא הרהר על מדותי.												קיא
אמרתי ליעקב (בראשית כ"ו) גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך, בקשו עבדיו מים לשתות ולא מצאו עד שעשו מריבה, שנאמר (בראשית כ"ו) ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים - ולא הרהר אחר מדותי.												קיא
אמרתי ליעקב (בראשית כ"ח) הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה, ביקש מקום לנטוע אהלו ולא מצא, עד שקנה במאה קשיטה - ולא הרהר אחר מדותי.												קיא
ולא אמרו לי מה שמך. ואתה אמרת לי מה שמך בתחלה, ועכשיו אתה אומר לי (שמות ה') והצל לא הצלת את עמך. (שמות ה') עתה תראה אשר אעשה לפרעה - במלחמת פרעה אתה רואה, ואי אתה רואה במלחמת שלשים ואחד מלכים.												קיא
(שמות ל"ד) וימהר משה ויקד ארצה וישתחו												קיא
מה ראה משה?												קיא
ארך אפים ראה	רבי חנינא בן גמלא:											קיא
אמת ראה.	רבנן:											קיא
תניא כמאן דאמר ארך אפים ראה												קיא
כשעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וכותב ארך אפים.	דתניא:											קיא
אמר לפניו: רבונו של עולם, ארך אפים לצדיקים?												קיא
אמר לו: אף לרשעים.												קיא
אמר ליה: רשעים יאבדו.												קיא
אמר ליה: השתא חזית מאי דמבעי לך.												קיא
כשחטאו ישראל אמר לו: לא כך אמרת לי, ארך אפים לצדיקים?												קיא
אמר לפניו רבונו של עולם, ולא כך אמרת לי אף לרשעים?												קיא
והיינו דכתיב (במדבר י"ד) ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר.												קיא
רבי חגא הוה סליק ואזיל בדרגא דבי רבה בר שילא, שמעיה לההוא ינוקא דאמר (תהלים צ"ג) עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוהיקדש ה' לארך ימים, וסמך ליה (תהלים צ') תפלה למשה וגו'.	[רבי חגא]											קיא
שמע מינה ארך אפים ראה.	אמר: [רבי חגא]											קיא
עתידי הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק, שנאמר (ישעיהו כ"ח) ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו וגו', מאי לעטרת צבי ולצפירת תפארה - לעושים רצונו ומצפים לישועתו. יכול לכל - תלמוד לומר לשאר עמו - למי שמישים עצמו כשירים.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											קיא
(ישעיהו כ"ח) ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה.												קיא
ולרוח משפט - זה הרודה את יצרו												קיא
וליושב על המשפט - זה הדין דין אמת לאמיתו												קיא
ולגבורה - זה המתגבר ביצרו												קיא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
משיבי מלחמה - זה שנושא ונותן במלחמתה של תורה										■	◊	קיא:	
שערה - אלו שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובתי מדרשות.										■	◊	קיא:	
אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מה נשתנו אלו מאלו?										○	◊	קיא:	
אמר לה: (ישעיהו כ"ח) וגם אלה בין שגו ובשכר תעו וגו' פקו פליליה, ואין פוקה - אלא גיהנם, שנאמר (שמואל א' כ"ח) לא תהיה זאת לך לפוקה, ואין פליליה אלא דיינין, שנאמר (שמות כ"א) ונתן בפללים. אנשי עיר הנדחת אין להם חלק לעולם הבא. שנאמר (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר.										■	○	◊	קיא:
ואינן נרגים עד שיהיו מדיחיה מאותה העיר, ומאותו השבט, ועד שיודח רובה, ועד שידיחוהו אנשים.										■		קיא:	
הדיחוהו נשים וקטנים, או שהודח מיעוטה, או שהיה מדיחיה חוצה לה - הרי אלו כיחידים.										■		קיא:	
וצריכין שני עדים והתראה לכל אחד ואחד.										■		קיא:	
זה חומר ביחידים מבמרובים: שהיחידים בסקילה, לפיכך ממונם פלט, והמרובין בסיף, לפיכך ממונם אבד. (דברים י"ג) הכה תכה את ישיבי העיר הזאת לפי חרב.										■		קיא:	
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום - הרי אלו מצילין אותה, שנאמר (דברים י"ג) החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב.										■		קיא:	
מכאן אמרו: נכסי צדיקים שבתוכה אובדן, שבחוצה לה - פליטין, ושל רשעים, בין שבתוכה בין שבחוצה לה - הרי אלו אובדין, שנאמר (דברים י"ג) ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וגו'.										■	■	קיא:	
אם אין לה רחוב - עושין לה רחוב, היתה רחבה חוצה לה - כונסין אותה לתוכה, שנאמר (דברים י"ג) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך, שללה - ולא שלל שמים, מכאן אמרו: ההקדשות שבה יפדו, ותרומות ירקבו. מעשר שני וכתבי הקדש - יגנוזו.										■	■	קיא:	
כליל לה' אלהיך, אמר רבי שמעון: אמר הקדוש ברוך הוא, אם אתם עושין דין בעיר הנדחת - מעלה אני עליכם כאילו אתם מעלים עולה כליל - לפני.	[רבי שמעון]									■	■	קיא:	
והיתה תל עולם - לא תעשה גנות ופרדסים, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי גלילי]									■	■	קיא:	
לא תבנה עוד - לכמות שהיתה אינה נבנית, אבל נעשית היא גנות ופרדסים.	רבי עקיבא:									■	■	קיא:	
ולא ידבק בידך מאומה מן החרם - שכל זמן שהרשעים בעולם חרון אף בעולם, אבדו רשעים מן העולם - נסתלק חרון אף מן העולם.										■	■	קיא:	
יצאו - הן ולא שלוחין, אנשים - אין אנשים פחות משנים.	תנו רבנן:									■	◊	קיא:	
דבר אחר: אנשים - ולא נשים, אנשים - ולא קטנים										■	◊	קיא:	
בני בליעל - בנים שפרקו עול שמים מצאריהם										■	◊	קיא:	
מקרבך - ולא מן הספר										■	◊	קיא:	
יושבי עירם - ולא יושבי עיר אחרת										■	◊	קיא:	
לאמר - שצריכין עדים והתראה לכל אחד ואחד.										■	◊	קיא:	
חולקין עיר אחת לשני שבטים	איתמר, רבי יוחנן:									◆	■	◊	קיא:
אין חולקין עיר אחת לשני שבטים.	ריש לקיש:									◆	■	◊	קיא:
עד שיהו מדיחיה מאותה העיר, ומאותו שבט	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:									⚡	◊	קיא:	
מאי לאו אף על גב דמדיחיה מאותה העיר, אי איכא מאותו שבט - אין, אי לא - לא. שמע מינה: חולקין עיר אחת לשני שבטים										⚡		קיא:	
לא, דנפלה ליה בירושה. אי נמי, דיהבוה ניהליה במתנה.										!	◊	קיא:	
(יהושע כ"א) ערים תשע מאת שני השבטים האלה	איתיביה:									⚡	◊	קיא:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לאו - ארבע ופלגא מהאי וארבע ופלגא מהאי, ושמע מינה חולקין עיר אחת לשני שבטים												קיא:
לא, ארבעה מהאי וחמש מהאי.												קיא:
אי הכי לפרוש פרוש?												קיא:
קשיא.												קייב.
הודרו מאליהן מהו - וידיחו אמר רחמנא ולא שהודחו מאליהן או דלמא אפילו הודחו מאליהן?	איבעיא להו:											קייב.
הדיחיה נשים וקטנים	ת"ש:											קייב.
אמאי ליהוי כהודחו מאליהן												קייב.
הני בטר נפשייהו גרידי, הנך בטר נשים וקטנים גרידי												קייב.
עד שיודה רובה.												קייב.
היכי עבדינן?												קייב.
דנין - וחובשין, דנין - וחובשין.	רב יהודה:											קייב.
נמצא אתה מענה את דינן של אלן	אמר ליה עולא:											קייב.
דנין - וסוקלין, דנין וסוקלין.	אלא אמר עולא:											קייב.
דנין וסוקלין דנין וסוקלין.	איתמר, רבי יוחנן:											קייב.
מרבין להן בתי דינן.	ריש לקיש:											קייב.
איני?												קייב.
(דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא - איש ואשה אתה מוציא לשעריך ואי אתה מוציא כל העיר כולה לשעריך	והאמר רבי חמא בר יוסי אמר רבי אושעיא:											קייב.
אלא: מרבין להן בתי דינן, ומעינין בדיניהן, ומסקינן להו לבית דין הגדול, וגמרי להו לדיניהו, וקטלי להו.												קייב.
הכה תכה את ישבי העיר וכו'.												קייב.
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום, לנו בתוכה והודחו עמה, אם נשתהו שם שלשים יום - הן בסייף, וממונן אבד. פחות מיכן - הן בסקילה, וממונן פלט.	תנו רבנן:											קייב.
כמה יהיה בעיר ויהיה כאנשי העיר - שנים עשר חדש	ורמינהי:											קייב.
לא קשיא הא - למיהוי מבני מתא, הא - למיהוי מיתבי מתא.	רבא:											קייב.
המודד הנאה מבני העיר, אם יש אדם שנשתהא שם שלשים יום - אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן מותר ליהנות ממנו. ביושבי העיר, אם נשתהא שלשים יום - אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן - מותר ליהנות ממנו.	והתניא:											קייב.
החרם אתה ואת כל אשר בה כו'.												קייב.
(דברים י"ג) החרם אותה ואת כל אשר בה - פרט לנכסי צדיקים שבחוצה לה. ואת כל אשר בה - לרבות נכסי צדיקים שבתוכה, שללה - ולא שלל שמים, ואת כל שללה - לרבות נכסי רשעים שבחוצה לה.	תנו רבנן:											קייב.
מפני מה אמרה תורה נכסי צדיקים שבתוכה יאבדו - מי גרם להם שידורו בתוכה - ממונם, לפיכך ממונם אבד	רבי שמעון:											קייב.
(דברים י"ג) ואת כל שללה תקבץ, לרבות נכסי רשעים שבחוצה לה.	אמר רב:											קייב.
ובנקבצים לתוכה.	רב חסדא:											קייב.
פקדונות של אנשי עיר הנדחת מותרין.	רב חסדא:											קייב.

<p>central point for summary and review- והזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה</p> <p>story- מעשה</p> <p>מקרא- key:</p>	<p>disputants- חולקים</p> <p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היכי דמי?											^		קוב.
אי לימא דעיר אחרת, ואיתנהו בגוה											!		קוב.
פשיטא דמותרין, לאו שללה הוא											;		קוב.
ואלא דידהו, ואיתנהו בעיר אחרת											!		קוב.
אי דנקבצין לתוכה, אמאי מותרין? ואי אין נקבצין לתוכה, הא אמרה חדא זימנא?											;		קוב.
לא, לעולם דעיר אחרת דמפקדי בתוכה. והכא במאי עסקינן - כגון דקביל עליה אחריות, מהו דתימא: כיון דקביל עליה אחריות - כדדיה דמי, קא משמע לן.											!	◇	קוב.
בהמה, חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת - אסורה. עיסה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת - מותרת. מאי טעמא? בהמה - כמאן דלא פליגא דמיא, עיסה - כמאן דפליגא דמיא.	רב חסדא:										■	◇	קוב.
בהמת עיר הנדחת מהו דתיתנהי בה שחיטה לטהרה מידי נבילה? לפי חרב אמר רחמנא, לא שנא שחטה משחט לא שנא קטלא מקטל? או דלמא כיון דשחטה - מהניא לה שחיטה - מאי?	בעי רב חסדא:										^	◇	קוב.
תיקו.											■		קוב.
שיער נשים צדקניות מהו?	בעי רב יוסף:										^	◇	קוב.
הא דרשעיות - אסור? (דברים י"ג) תקבץ ושרפת כתיב, מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושריפה, יצא זה שמחוסר תלישה וקביצה ושריפה.	רבא:										;		קוב.
בפיאה נכרית.	אלא אמר רבא:										!		קוב.
היכי דמי?											^		קוב.
אי דמחובר בגופה											!		קוב.
כגופה דמיא.											;		קוב.
לא צריכא, דתלי בסביטא. כנכסי צדיקים שבתוכה דמי - ואבד, או דלמא כיון דעילא ונפקא - כלבושה דמי											!	◇	קוב.
תיקו.											■		קוב.
ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וכו'.											■		קוב.
אין לה רחוב - אינה נעשית עיר הנדחת, דברי רבי ישמעאל.	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]										■	◇	קוב.
אין לה רחוב - עושין לה רחוב	רבי עקיבא:										■	◇	קוב.
במאי קמפלגי?											^		קוב.
רחובה - מעיקרא משמע	מר סבר: [רבי ישמעאל]										■	◇	קוב.
רחובה - השתא נמי משמע.	ומר סבר: [רבי עקיבא]										■	◇	קוב.
וההקדשות שבה יפדו כול.											■		קוב:
היו בה קדשים, קדשי מזבח - ימותו, קדשי בדיק הבית - יפדו, ותרומות ירקבו, ומעשר שני וכתבי הקדש יגנוזו.	תנו רבנן: [ת"ק]										■	◇	קוב:
בהמתה - ולא בהמת בכור ומעשר, שללה - פרט לכסף הקדש וכסף מעשר.	רבי שמעון:										■	◇	קוב:
היו בה קדשים, קדשי מזבח - ימותו.	אמר מר:										■		קוב:
ואמאי ימותו? ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיה לנדבה											;		קוב:
(משלי כ"א) זבח רשעים תועבה.	רבי יוחנן:										!	◇	קוב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ממון בעלים הוא, והכא בקדשים שחייב באחריותו, ורבי שמעון היא	ריש לקיש:											◊	קוב:
ממון בעלים הוא.	דאמר: [רבי שמעון]											◊	קוב:
הא מדסיפא רבי שמעון היא - רישא לאו רבי שמעון												◊	קוב:
בקדשים קלים, ואליבא דרבי יוסי הגלילי												◊	קוב:
קדשים קלים ממון בעלים.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											◊	קוב:
אבל קדשי קדשים מאי - יפדו, אדוני סיפא קדשי בדק הבית יפדו, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בקדשים קלים, אבל קדשי קדשים - יפדו												◊	קוב:
כיון דאיכא חטאת שמתו בעליה דלמיתה אזלא - לא פסיקא ליה.												◊	קוב:
בשלמא רבי יוחנן לא אמר כריש לקיש - דכתיב (משלי כ"א) זבח רשעים תועבה, אלא ריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?												◊	קוב:
כי אמרינן זבח רשעים תועבה - הני מילי היכא דאיתנהו בעינייהו, אבל הכא כיון דאישתני - אישתני.	אמר לך: [ריש לקיש]											◊	קוב:
בהמתך ולא בהמת בכור ומעשר.	רבי שמעון:											◊	קוב:
במאי עסקינן?												◊	קוב:
אילימא בתמימין												◊	קוב:
שלל שמים הוא												◊	קוב:
אלא בבעלי מומין												◊	קוב:
שללה נינהו												◊	קוב:
לעולם בבעלי מומין, ומי שנאכל בתורת בהמתך, יצאו אלו שאין נאכלין בתורת בהמתך, אלא בתורת בכור ומעשר, דשלל שמים נינהו	רבינא:											◊	קוב:
ופליגא דשמואל.												◊	קוב:
הכל קרב והכל נפדה.	דאמר שמואל:											◊	קוב:
מאי קאמר?												◊	קוב:
כל שקרב כשהוא תם, ונפדה כשהוא בעל מום - משלל אימעיש. וכל שקרב כשהוא תם, ואינו נפדה כשהוא בעל מום, כגון בכור ומעשר - מבהמה נפקא.	הכי קאמר: [שמואל]											◊	קוב:
תרומות ירקבו.												◊	קוב:
לא שנו אלא תרומה ביד ישראל. אבל תרומה ביד כהן, כיון דממוניה הוא - תשרף.	רב חסדא:											◊	קוב:
מעשר שני וכתבי הקדש יגנוזו.	מתיב רב יוסף:											◊	קוב:
והא מעשר שני ביד ישראל כתרומה ביד כהן דמי, וקתני יגנוזו												◊	קוב:
אלא, אי אתמר הכי אתמר:												◊	קוב:
לא שנו אלא תרומה ביד כהן, אבל תרומה ביד ישראל - תנתן לכהן שבעיר אחרת.	רב חסדא:											◊	קוב:
עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה, דברי רבי מאיר	תנן התם: [רבי מאיר]											◊	קוב:
מהיבין.	חכמים:											◊	קוב:
מחלוקת במעשר שני בירושלים	רב חסדא:											◊	קוב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מעשר שני ממון גבוה הוא	דרכי מאיר סבר:									◆	■	◇	קיב:		
ממון הדיוט הוא	ורבנן סברי:									◆	■	◇	קיב:		
אבל בגבולין - דברי הכל פטור.	[דברי הכל]									■	■	◇	קיב:		
מעשר שני וכתבי הקדש יגנוזו.	מתיב רב יוסף:									■	⚡	◇	קיב:		
במאי עסקינן?										^	⚡		קיב:		
אילימא בירושלים										!	⚡		קיב:		
מי הוויא עיר הנדחת?										⚡	⚡		קיב:		
עשרה דברים נאמרו בירושלים, וזו אחת מהן: אינה נעשית עיר הנדחת.	והתניא:									■	⚡	⚡	קיב:		
ואלא בעיר אחרת, ואסקוהו לגוה										!	⚡		קיב:		
הא קלטהו מחיצות										⚡	⚡		קיב:		
אלא לאו - בגבולין										!	⚡	◇	קיב:		
וקתני יגנוזו											⚡	◇	קיב:		
לא, לעולם דעיר אחרת, ואסקוהו לגוה. והכא במאי עסקינן - שנמא.											!	◇	קיב:		
ולפרקיה											⚡		קיב:		
מניין למעשר שני שנמא שפודין אותו אפילו בירושלים - תלמוד לומר (דברים י"ד) לא תוכל שאתו, ואין שאת אלא אכילה, שנאמר (בראשית מ"ג) וישא משאות מאת פניו.	דאמר רבי אלעזר:									■	⚡	◇	קיב:		
הכא במאי עסקינן - בלקוח.											!	◇	קיב:		
ולפרקיה											⚡		קיג:		
הלקוח בכסף מעשר שנמא - יפדה	דתנן:									■	⚡	◇	קיג:		
כרבי יהודה											!		קיג:		
יקבר.	דאמר: [רבי יהודה]									!	■	◇	קיג:		
אי הכי, מאי איריא עיר הנדחת? אפילו דעלמא נמי											⚡	◇	קיג:		
אלא, לעולם בטהור, וכגון דנפול מחיצות, וכדברא.											!	◇	קיג:		
מחיצה לאכול - דאורייתא, לקלוט - דרבנן. וכי גזור רבנן - כי אתנהו למחיצה, כי ליתנהו למחיצה - לא.	דאמר רבא:										■	!	◇	קיג:	
כתבי הקדש יגנוזו.												■	<	קיג:	
מתניתין דלא כרבי אלעזר.												■	◇	קיג:	
כל עיר שיש בה אפילו מזוזה אחת - אינה נעשית עיר הנדחת, שנאמר (דברים י"ג) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל, והיבא דאיכא מזוזה - לא אפשר, דכתיב (דברים י"ב) לא תעשון כן לה' אלהיכם.	דתניא רבי אלעזר:											■	■	◇	קיג:
אמר הקדוש ברוך הוא וכו'.	רבי שמעון:											■	<	קיג:	
לימא בדרכי אבין אמר רבי אילעא קמפלגי.												⚡		קיג:	
כל מקום שאתה מוצא כלל בעשה ופרט בלא תעשה - אין דנין אותו בכלל ופרט.	דאמר רבי אבין אמר רבי אילעא:											■	⚡	◇	קיג:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	
דמר אית ליה דרבי אבין	[רבי עקיבא]												■	◇	
ומר לית ליה דרבי אבין?	[רבי יוסי הגלילי]												■	◇	
לא, דכולי עלמא אית להו דרבי אבין, והכא בהא קמיפלגי													!	◇	
עוד - לגמרי משמע	מר סבר: [רבי יוסי הגלילי]												◆	!	◇
עוד - לכמה שהיתה אינה נבנית אבל נעשית היא גנות ופרדסים.	ומר סבר: [רבי עקיבא]												◆	!	◇
היו בה אילנות תלושין - אסורין, מחוברין - מותרין. של עיר אחרת בין תלושין בין מחוברין - אסור.	תנו רבנן:													■	◇
מאי עיר אחרת?														^	
יריחו. דכתיב (יהושע ו') והיתה העיר חרם לה' וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני ה' אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה.	רב חסדא:													!	◇
לא יריחו על שם עיר אחרת, ולא עיר אחרת על שם יריחו, דכתיב (מלכים א' י"ז) בנה חיאל בית האלי את יריחו באבירים בכרו יסדה ובשגוב צעירו הציב דלתיה.	תניא:													■	◇
באבירים בכורו - רשע, לא היה לו ללמוד. בשגוב צעירו - היה לו ללמוד	תניא:													■	◇
אבירם ושגוב מאי עבוד														¿	
הכי קאמר: באבירים בכורו היה לו ללמוד לאותו רשע בשגוב צעירו.														■	◇
ממשמע שנאמר באבירים בכורו אינו יודע ששגוב צעירו? מה תלמוד לומר שגוב צעירו														¿	
מלמד שהיה מקבר והולך מאבירם עד שגוב.														!	◇
אחאב שושביניה הוה, אתא איהו ואליהו למשאל בשלמא בי טמיא.														○	◇
יתיב וקאמר: דילמא כי מילט יהושע הכי לט: לא יריחו על שם עיר אחרת, ולא עיר אחרת על שם יריחו?														○	◇
אמר ליה אליהו: אין.														○	
אמר ליה: השתא לוותא דמשה לא קא מקיימא, דכתיב (דברים י"א) וסרתם ועבדתם וגו' וכתב וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים וגו', וההוא גברא אוקים ליה עבודה זרה על כל תלם ותלם, ולא שביק ליה מיטרא דמזול מיסגד ליה, לוותא דיהושע תלמידיה מקיימא?														○	◇
מיד (מלכים א' י"ז) ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד חי ה' אלהי ישראל אם יהיה טל ומטר וגו', בני רחמי והבו ליה אקלידא דמטרא, וקם ואזל														○	◇
(מלכים א' י"ז) ויהי דבר ה' אליו לאמר לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית (מלכים א' י"ז) והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר וגו'														■	◇
מהיכא?														^	
מבי טבחי דאחאב.	רב יהודה אמר רב:													!	◇
(מלכים א' י"ז) ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ, כיון דחזא דאיכא צערא בעלמא כתיב (מלכים א' י"ז) ויהי דבר ה' אליו לאמר קום לך צרפתה, וכתוב (מלכים א' י"ז) ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית.														■	◇
בעא רחמי למיתן ליה אקלידא דתחיית המתים														○	
אמרי ליה: שלש מפתחות לא נמסרו לשליח: של חיה, ושל גשמים, ושל תחיית המתים. יאמרו: שתים ביד תלמיד ואחת ביד הרב														■	◇
אייתי הא ושקיל האי, דכתיב (מלכים א' י"ז) לך הראה אל אחאב ואתנה מטר.														○	◇
משל דאליהו למה הדבר דומה - לגברא דטרקיה לגליה ואבדיה למפתחיה.	דרש ההוא גלילאה קמיה דרב חסדא:													■	
אבא אליהו קפדן	דרש רבי יוסי בציפורי:													■	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה ■
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator																									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק				
הוה רגיל למיתי גביה, איכסיה מיניה תלתא יומי ולא אתא.																									ק	יג:	
כי אתא אמר ליה: אמאי לא אתא מר?	[רבי יוסי]																									ק	יג:
אמר ליה: קפדן קרית לי?																										ק	יג:
אמר ליה: הא דקמן, דקא קפיד מר.	[רבי יוסי]																									ק	יג:
(דברים י"ג) ולא ידבק בידך מאומה מן החרם, כל זמן שרשעים בעולם חרון אף בעולם וכו'.																										ק	יג:
מאן רשעים?																										ק	יג:
גנבי.	רב יוסף:																									ק	יג:
רשע בא לעולם - חרון בא לעולם, שנאמר (משלי י"ח) בכוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה, רשע אבד מן העולם - טובה באה לעולם, שנאמר (משלי י"א) ובאבד רשעים רנה. צדיק נפטר מן העולם - רעה באה לעולם, שנאמר (ישעיהו נ"ז) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק, צדיק בא לעולם - טובה באה לעולם, שנאמר (בראשית א') זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו.	תנו רבנן:																									ק	יג:
הדרן עלך כל ישראל יש להם חלק וסליקא לה מסכת סנהדרין																										ק	יג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיצד העדים נעשים זוממין? מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים: יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה ארבעים												■	ב.
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לגלות, אין אומרים: יגלה זה תחתיו, אלא לוקה ארבעים.												■	ב.
הא כיצד אין העדים נעשים זוממין מיבעי ליה												◇	ג.
ועוד, מדקתני לקמן: אבל אמרו להם היאך אתם מעידין? שהרי באותו היום אתם הייתם עמנו במקום פלוני - הרי אלו זוממין												◇	ב.
תנא התם קאי: כל הזוממין מקדימין לאותה מיתה, חוץ מזוממי בת כהן ובוועלה												◇	ב.
שאין מקדימין לאותה מיתה אלא למיתה אחרת ויש עדים זוממין אחרים, שאין עושין בהן דין הזמה כל עיקר אלא מלקות ארבעים, כיצד? מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים: יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה את הארבעים.												!	ב.
מנהני מילי?												◇	ב.
דאמר קרא: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם, לו - ולא לזרעו.	ר יהושע בן לוי:											◇	ב.
וליפסלוהו לדידיה ולא ליפסלו לזרעיה												⚡	ב.
בעינן כאשר זמם לעשות וליכא.												!	ב.
ק"ו, ומה המחלל אינו מתחלל, הבא לחלל ולא חילל - אינו דין שלא יתחלל.	בר פדא:											◇	ב.
אם כן, בטלת תורת עדים זוממין, ומה הסוקל אינו נסקל, הבא לסקול ולא סקל - אינו דין שלא יסקל	מתקיף לה רבינא:											⚡	ב.
אלא, מחזורתא כדשנינן מעיקרא.												■	ב:
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב גלות כו'.												■	ב:
מנא הני מילי?												^	ב:
דאמר קרא: (דברים י"ט) הוא ינוס אל אחת הערים, הוא - ולא זוממין.	ר"ל:											◇	ב:
ק"ו, ומה הוא שעשה מעשה - במזיד אינו גולה, הן שלא עשו מעשה - במזיד אינו דין שלא יגלו.	ר' יוחנן:											◇	ב:
והיא נותנת: הוא שעשה מעשה - במזיד לא ליגלי, כי היכי דלא תיהוי ליה כפרה, הן שלא עשו מעשה - במזיד נמי ליגלו, כי היכי דליהוי להו כפרה												⚡	ב:
אלא, מחזורתא כדר"ל.												■	ב:
רמז לעדים זוממין מן התורה מנין?	עולא:											◇	ב:
רמז לעדים זוממין? והא כתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם												⚡	ב:
אלא רמז לעדים זוממין שלוקין מן התורה מנין?												◇	ב:
דכתיב: (דברים כ"ה) והצדיק את הצדיק והרשיעו את הרשע (דברים כ"ה) והיה אם בן הכות הרשע												◇	ב:
משום והצדיק את הצדיק והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע?												⚡	ב:
אלא, עדים שהרשיעו את הצדיק, ואתו עדים אחריו והצדיק את הצדיק דמעיקרא ושוינהו להני רשעים - והיה אם בן הכות הרשע.												!	ב:
ותיפוק ליה (שמות כ') מלא תענה												⚡	ב:
משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו.												!	ב:
ד' דברים נאמרו בעדים זוממין: אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה, ואין גולין לערי מקלט, ואין משלמין את הכופר, ואין נמכרין בעבד עברי	ת"ר:											◇	ב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף אין משלמין ע"פ עצמן.	משום ר"ע אמרו:											◇
אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה												■
כדאמרן.												■
ואין גולין לערי מקלט												■
כדאמרן.												■
ואין משלמין את הכופר												■
כופרא כפרה, והני לאו בני כפרה נינהו.	קסברי:											◇
מאן תנא כופרא כפרה?												^
ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא	רב חסדא:											!
(שמות כ"א) ונתן פדיון נפשו - דמי ניזק	דתניא: [רבנן]	◇	■									◇
דמי מזיק	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:	◇	■	!								◇
מאי לאו בהא קא מיפלגי												?
כופרא ממונא	דמר סבר:	◇	■	?								◇
כופרא כפרה	ומר סבר:	◇	■	?								◇
לא, דכולי עלמא כופרא כפרה, והכא בהא קא מיפלגי	רב פפא:											!
בדניזק שיימינן	מר סבר:	■	!	◇								◇
בדמזיק שיימינן.	ומר סבר:	■	!	◇								◇
מאי טעמייהו דרבנן?												^
נאמר השתה למטה ונאמר השתה למעלה, מה להלן בדניזק, אף כאן בדניזק.												!
ורבי ישמעאל?												^
ונתן פדיון נפשו כתיב.												!
ורבנן?												?
אין, פדיון נפשו כתיב, מיהו כי שיימינן - בדניזק שיימינן.												!
ואין נמכרין בעבד עברי												■
ה"מ היכא דאית ליה לדידיה, דמיגו דאיהו לא נודבן - אינהו נמי לא מיזדבנו, אבל היכא דלית ליה לדידיה, אע"ג דאית להו לדידהו - מיזדבנו	סבר רב המנונא למימר:											■
ולימרו ליה: אי את הוה לך מי הוה מיזדבנת? אגן נמי לא מיזדבנינן	(א"ל רבא)											?
ה"מ היכא דאית ליה או לדידיה או לדידהו, אבל היכא דלית ליה לא לדידיה ולא לדידהו - מזדבני למימר:	אלא סבר רב המנונא											■
(שמות כ"ב) ונמכר בגנבתו אמר רחמנא בגנבתו - ולא בזממו.	א"ל רבא:											?
משום ר"ע אמרו וכו'.												■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי טעמא דר"ע?												^	ב:
קנסא הוא, וקנס אין משלם ע"פ עצמו.	קסבר: [ר"ע]											!	ב:
תדע, שהרי לא עשו מעשה, [ונהרגים] ומשלמין.	רבה:											■	ב:
תדע, שהרי ממון ביד בעלים ומשלמים.	רב נחמן:											■	ב:
מאי ניהו? דלא עשו מעשה, היינו דרבה												?	ג:
אימא: וכן אמר ר"נ.												!	ג:
עד זומם משלם לפי חלקו.	רב יהודה אמר רב:											■	ג:
מאי משלם לפי חלקו?												^	ג:
אילמא דהאי משלם פלגא והאי משלם פלגא												!	ג:
משלשין בממון ואין משלשין במלקות	תנינא:											■	ג:
אלא, כגון דאיתזום חד מינייהו, דמשלם פלגא דידיה.												!	ג:
ומי משלם?												?	ג:
אין עד זומם משלם ממון עד שיוזמו שניהם	והא תניא:											■	ג:
באומר עדות שקר העדתי.	רבא:											!	ג:
כל כמיניה? כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד												?	ג:
אלא, באומר העדנו והוזמנו בב"ד פלוני.												!	ג:
כמאן? דלא כר"ע, דאי כר"ע												?	ג:
אף אינו משלם ע"פ עצמן	הא אמר: [ר"ע]											■	ג:
אלא, באומר העדנו והוזמנו בב"ד פלוני וחוייבנו ממון, ס"ד אמנא: כיון דלחבריה לא מצי מחייב ליה, איהו נמי לא מיחייב, קמ"ל.												!	ג:
מעידין אנו את איש פלוני שגירש את אשתו ולא נתן לה כתובתה, והלא בין היום ובין למחר סופו ליתן לה כתובתה - אומדין כמה אדם רוצה ליתן בכתובתה של זו, שאם נתאלמנה או נתגרשה ואם מתה יירשנה בעלה.												■	ג:
כיצד שמין?												^	ג:
בבעל	רב חסדא:											!	ג:
באשה.	רב נתן בר אושעיא:											!	ג:
באשה ובכתובתה.	רב פפא:											!	ג:
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב להכירו אלף זוז על מנת ליתן לו מכאן ועד שלשים יום, והוא אומר מכאן ועד עשר שנים - אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו בידו אלף זוז, בין נתנן מכאן ועד ל' יום, בין נתנן מכאן ועד עשר שנים.												■	ג:
המלוה את חברו לעשר שנים - שביעית משמטתו, ואע"ג דהשתא לא קרינן ביה (דברים ט"ו) לא יגוש, סף אתי לידי לא יגוש.	רב יהודה אמר שמואל:											■	ג:
אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו אלף זוז בידו, בין ליתן מכאן ועד ל' יום ובין ליתן מכאן ועד עשר שנים	מתיב רב כהנא:											■	ג:
ואי אמרת שביעית משמטתו, כולהו נמי בעי שלומי ליה												?	ג:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הב"ע - במלוה על המשכון, ובמוסר שטרותיו לב"ד	רבא:											◇
המלוה על המשכון, והמוסר שטרותיו לב"ד - אין משמיטין.	דתנן:											◇
המלוה את חברו לעשר שנים - אין שביעית משמטתו, ואע"ג דאתי לידי לא יגוש, השתא מיהא לא קרינן ביה לא יגוש.	איכא דאמרי, א"ר יהודה אמר שמואל:											◇
אומדין כמה אדם רוצה ליתן ויהיו אלף זוז בידו, בין ליתן מכאן ועד ל' יום ובין ליתן מכאן ועד עשר שנים תנינא:	רב כהנא, אף אנן נמי תנינא:											◇
ואי אמרת שביעית משמטתו, כולהו נמי בעו שלומי ליה												◇
הב"ע - במלוה על המשכון, ובמוסר שטרותיו לב"ד	רבא:											◇
המלוה על המשכון, והמוסר שטרותיו לב"ד - אין משמיטין.	דתנן:											◇
האומר לחבירו ע"מ שלא תשמטני שביעית - שביעית משמטת.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
לימא קסבר שמואל: מתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל												◇
האומר לחבירו על מנת שאין לך עלי אונאה - רב אומר: יש לו עליו אונאה	והא איתמר: [רב]											◇
אין לו עליו אונאה	שמואל:											◇
לדידי מפרשא ליה מיניה דשמואל: על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה, על מנת שאין בו אונאה - הרי יש בו אונאה	הא איתמר עלה: אמר רב ענן:											◇
ה"נ: על מנת שלא תשמטני בשביעית - אין שביעית משמטתו, ע"מ שלא תשמטני שביעית - שביעית משמטתו.												◇
המלוה את חברו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום.	תנא:											◇
ה"מ במלוה בשטר, דלא עבד איניש דטרה דכתב שטר בציר מתלתין יומין, אבל מלוה על פה לא קמיה דרב למימר:	סבר רבה בר בר חנה קמיה דרב למימר:											◇
הכי אמר חביבי: אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה.	אמר ליה רב: [חביבי]											◇
המלוה את חברו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות משלשים יום, אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה.	תניא נמי הכי:											◇
לא תיתיב אכרעיך עד דמפרשת לה להא שמעתא, מנא הא מילתא דאמור רבנן: המלוה את חברו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום, אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה?	שמואל לרב מתנה:											◇
דכתיב: (דברים ט"ו) קרבה שנת השבע שנת השמטה, ממשמע שנאמר קרבה שנת השבע, אינו יודע שהיא שנת שמטה? אלא מה תלמוד לומר שנת השמטה? לומר לך: [יש] שמטה אחרת שהיא כזו, ואיזו זו? המלוה את חברו סתם, שאינו רשאי לתובעו בפחות משלשים יום	א"ל: [רב מתנה]											◇
שלשים יום בשנה חשוב שנה.	דאמר מר:											◇
הפוחת בית הצואר בשבת - חייב חטאת.	רב יהודה אמר רב:											◇
וכי מה בין זה למגופת הבית?	מתקיף לה רב כהנא:											◇
זה חבור וזה אינו חבור.	א"ל: [רב יהודה]											◇
שלשת לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב של יין ומראהו כמראה יין, ונפלו למקה - לא פסלוהו.	רב יהודה אמר רב:											◇
וכי מה בין זה למי צבע?	מתקיף לה רב כהנא:											◇
מי צבע פוסלין את המקוה בשלשת לוגין	דתנן, ר' יוסי:											◇
התם מיא דצבעא מקרי, הכא חמרא מזיגא מקרי.	א"ל רבא:											◇
הורידו את המקוה	והתני רבי חייא:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא קשיא: הא רבי יוחנן בן נורי, הא רבנן	רבא:											◊ !
שלשת לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב יין ומראהו כמראה יין, ונפלו למקוה - לא פסלוהו, וכן ג' לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב חלב ומראהו כמראה מים, ונפלו למקוה - לא פסלוהו	דתנן: [רבנן]											◊ ! ■ ◆
הכל הולך אחר המראה.	ר' יוחנן בן נורי:											◊ ! ■ ◆
הא מיבעיא בעי לה רב פפא												⚡
רב תני חסר קורטוב ברישא, אבל שלשה לוגין לתנא קמא פסלי, ואתא ר' יוחנן למימר: הכל הולך אחר המראה, ורב אומר כר' יוחנן בן נורי או דלמא רב לא תני חסר קורטוב ברישא, ור' יוחנן בן נורי כי פליג - אסיפא הוא דפליג, ורב דאמר כדברי הכל?	דבעי רב פפא:											◊ ⚡ ^
לרב פפא מיבעיא ליה, לרבא פשיטא ליה.												◊ !
לא שמינעא לי הא שמעתא.	רב יוסף:											◊ O
את אמרת לה ניהלן, והכי אמרת ניהלן, דרב לא תני חסר קורטוב ברישא, ורבי יוחנן אסיפא פליג, ורב דאמר כדברי הכל.	אמר ליה אביי:											■
חבית מליאה מים שנפלה לים הגדול - הטובל שם לא עלתה לו טבילה, חיישינן לשלשה לוגין שלא יהו במקום אחד ודוקא לים הגדול, דקאי וקיימא, אבל נהרא בעלמא לא.	רב יהודה אמר רב:											◊ ■
חבית מליאה יין שנפלה לים הגדול - הטובל שם לא עלתה לו טבילה, חיישינן לשלשה לוגין שאובין שלא יהו במקום אחד וכן ככר של תרומה שנפל שם - טמא.	תניא נמי הכי:											◊ ■
מאי וכן?												⚡
מהו דתימא: התם אוקי גברא אחזקיה, הכא אוקי תרומה אחזקה, קמ"ל.												!
מעידין אנו באיש פלוני שחייב לחבירו מאתים זוז, ונמצאו זוממין - לוקין ומשלמין, שלא השם המביאן לידי מכות מביאן לידי תשלומין, דברי ר' מאיר	[ר' מאיר]											◊ ■ ◆
כל המשלם אינו לוקה.	חכמים:											◊ ■ ◆
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב מלקות ארבעים, ונמצאו זוממין - לוקין שמונים, משום (שמות כ') לא תענה ברעך עד שקר, ומשום (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם, דברי ר' מאיר	[ר' מאיר]											◊ ■ ◆
אין לוקין אלא ארבעים.	חכמים:											◊ ■ ◆
בשלמא לרבנן (דברים כ"ה) כדי רשעתו כתיב, משום רשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות, אלא רבי מאיר מ"ט?												◊ ⚡
גמר ממוציא שם רע, מה מוציא שם רע לוקה ומשלם, אף כל לוקה ומשלם.	עולא:											◊ !
מה למוציא שם רע - שכן קנס												⚡
סבר לה כר' עקיבא												!
עדים זוממין קנסא הוא.	דאמר: [ר' עקיבא]											■ !
איכא דתני להא דעולא אהא												◊ ■
(שמות י"ב) לא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגו'. בא הכתוב ליתן עשה אחר ל"ת, לומר שאין לוקין עליו, דברי ר' יהודה	דתניא: [ר' יהודה]											◊ ■ ◆
לא מן השם הוא זה, אלא משום דה"ל לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	ר' עקיבא:											◊ ■ ◆
מכלל דר' יהודה סבר: לאו שאין בו מעשה לוקין עליו, מנא ליה?												◊ ^
גמר ממוציא שם רע, מה מוציא שם רע לאו שאין בו מעשה לוקין עליו, אף כל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	עולא:											◊ !
מה - למוציא שם רע - שכן לוקה ומשלם												⚡
גמר מעדים זוממין, מה עדים זוממין לאו שאין בו מעשה לוקין עליו, אף כל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	אלא אמר ריש לקיש:											◊ !

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מה לעדים זוממין - שכן אין צריכין התראה												⚡	ד:		
מוציא שם רע יוכיח.												!	◇	ד:	
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - לאו שאין בו מעשה ולוקין עליו, אף כל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.												!	◇	ד:	
מה להצד השווה שבהן - שכן קנס												⚡		ד:	
הא לא קשיא, רבי יהודה לא סבר לה כרבי עקיבא.												!		ד:	
אלא מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד חמור												⚡		ד:	
ורבי יהודה?												⚡		ד:	
צד חמור לא פריך.												!		ד:	
ורבנן, האי (שמות כ') לא תענה ברעך עד שקר מאי דרשי ביה?													⚡	◇	ד:
ההוא מיבעי ליה לאזהרה לעדים זוממין.													!	◇	ד:
ורבי מאיר, אזהרה לעדים זוממין מנא ליה?													⚡		ד:
נפקא ליה (דברים י"ט) מוהנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו עוד.	רבי ירמיה:												!	◇	ד:
ורבנן?													⚡		ד:
ההוא מיבעי ליה להכרזה.													!	◇	ד:
ורבי מאיר?													⚡		ה.
הכרזה מישמעו ויראו נפקא.													!	◇	ה.